

af Forholdene kom jeg til den Overbeviisning, at var det paa denne Heelsstatsordning, at Freden var sluttet, da var det urigtigt at modsætte sig den, og derfor troede jeg, at en ærlig Fuldførelse af den kongelige Kundgjørelse var det Bedste, man kunde arbejde hen til, og den stærke Modstand, der da blev gjort, ansaae jeg for at være ubetimelig. Det var meget glædeligt og beroligende for mig at see den klare Udtalelse i den kongelige Kundgjørelse, at der kunde ikke være nogen Tvivl om, at det er Regjeringens faste Villie ubrødeligt at holde Danmark's Riges Grundlovs Bestemmelser. Nu vil jeg spørge det høitærede Ministerium, om den Valglov, hvorefter de directe Valg til Rigsraadet skulle foregaae, som berøver den største Deel af Folket sin Valgret, virkelig kan siges at stemme med de Udtryk, ubrødeligt at holde det danske Riges Grundlovs Bestemmelser, om det virkelig er en ærlig Opfattelse af Kundgjørelsen. Jeg troer ganske vist, naar Rigsdagen har indrømmet de 20 Kongevalgte til Rigsraadet, saa havde vi dog ogsaa Grund til at paastaae os berettigede til, at de øvrige Valg burde skee efter Danmark's Riges Grundlovs Bestemmelser; jeg troer, at jeg kan sige, som den ærede Cultusminister ved en anden Leilighed har sagt, at naar vi forlangte dette, saa havde vi endda et Overmaal af Ret. Jeg skal ikke videre gaae ind paa dette Fællesforfatningsudkast, da det allerede er saa vidtløftig gennemgaaet, at Enhver, som har fulgt Forhandlingerne med Opmærksomhed, vistnok allerede maatte kunne forstaae og fatte, om det virkelig kan siges at være constitutionelt eller ikke. Jeg kan heller ikke forstaae, hvad de ærede Herrers Mening, som har været saa varme Grundlovsvenner under Behandlingen af Grundlovens Indskrænkning, jeg kan slet ikke forstaae, hvad deres Mening har været med det Forbehold, vi tog, at vi vilde kjende Fællesforfatningen, førend vi gav vort Samtykke til, at Grundlovsforandringen maatte træde i Kraft, om det har været deres Mening, naar det kom dertil, at vi skulle give vor Stemme, saa vilde de sige Ja, enten Forfatningen saa var ond eller god; dette var langt fra at være mine Tanker, da vi arbejdede paa Grundlovens Ind-

skrænkning; da gik vi, som flere ærede Talere have sagt, iblinde; da vi ikke vidste, hvordan Fællesforfatningen vilde blive, saa tog vi det Forbehold, at vi vilde kjende Fællesforfatningen, førend vi gav vort Samtykke til Grundlovsindskrænkningens Strafftræden, og det var min ærlige Mening, at, naar Fællesforfatningen blev en virkelig Opfyldelse af Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 og af Ministeriets Program, saa vilde jeg ogsaa give mit Ja til dens Strafftræden; men, da denne Fællesforfatning gaaer ud paa at berøve os vore Rettigheder, saa vil jeg ogsaa sige et bestemt Nei, skjøndt jeg ikke kan nægte, at det har været mig meget om at gjøre at komme Regjeringen imøde ved at give et betinget Ja, for at der ikke skulde hengaae altfor lang Tid, inden vi kom tilende med disse Sager; men, da jeg nu atter af den høitærede Premierministers Udtalelser idag seer, at der paa ingen Maade kan gjøres nogen Indrømmelse, saa seer jeg ingen anden Udvei, end at sige Nei til dette Udkast; thi jeg kan ikke saaledes opgive min lovlige Ret, og mine Vælgere vilde ansee mig med Haan og Ringeaagt, om jeg uden deres Samtykke vilde bortgive deres lovlige Valgret, som de efter Grundloven have.

N. Sage: Inden vi slutte denne Sags Behandling, vilde jeg gjerne henvende mig til den ærede Finantsminister, for at vi om muligen ved den 2den Behandling kunde faae nogle finantzielle Oplysninger. Det ærede Thing vil lægge Mærke til, at der nu foreslaaes os at afgive den største Deel af Landets Finanser til en anden end denne Forsamling, og det maa altsaa, før dette skeer, i høi Grad interessere os at faae de finantzielle Meddelelser, som den ærede Finantsminister seer sig istand til at give os. Jeg kan ikke troe, at den ærede Finantsminister paa Grund af Formaliteter skulde vægre sig ved at meddele Rigsdagen, hvad der kunde tjene til Oplysning om Landets finantzielle Stilling. Jeg kan ikke tvivle om, at den ærede Minister, som nu siden December har været i sit Embede, maa være kommet saa meget ind i Forretningerne, at han har dannet sig en fast Mening og Plan om vor fremtidige finantzielle Udvikling, som jeg haaber han vil